

## Húsvét 4. vasárnap 2012.

### Bevezető

A mai evangéliumi szakaszban Jézus magáról, mint jó Pásztorról beszél. Mély és művészi stílusban megfogalmazott életfilozófia tükröződik e példabeszédből.

Juhait ismerő, juhait tápláló, juhait a ragadozó farkasoktól védelmező, juhaiért életét adó pásztorról, - a nyáját magukra hagyó, s a ragadozó farkasok elől elfutó, s magukra hagyó béresekről. A nem az ez akolba tartozó, de szavaira hallgató juhait is idevezető, az eltévedt juhait pedig visszavezető jó Pásztorról, aki azért fáradozik, hogy egy akol és egy pásztor legyen. Íme, a jó pásztor örök feladata. És mi hogyan teljesítjük az imént említetteket? És melyiket? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

### Kirie litánia

Jópásztorunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy mi nem védjük kellően nyájadat a ragadozó farkasok ellen! Uram irgalmazz!

Jópásztorunk, Jézus Krisztus. Bocsásd meg, hogy mi nem keressük az eltévedt bárányokat! Krisztus kegyelmezz!

Jópásztorunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy mi nem fáradozunk eleget azért, hogy egy akol és egy Pásztor legyen! Uram irgalmazz!

### Evangélium után

Ha nem tudnánk, hogy az ószövetségi szentírásban számos helyen megjelenik Istennel, a messiással kapcsolatban a jó pásztor képe, arra gondolhatnánk, hogy a Názáreti

Jézus nem is ács volt, ahogy a hagyomány őrzi, hanem pásztor. Ha nem is volt pásztor, a mi Urunk, mégis sokat tartózkodhatott bárányok, nyájak közelében. Erről tanúskodnak a bárányokkal kapcsolatos példabeszédei, megjegyzései. Nem véletlen, hogy sorsa is, a bárányok sorsa. Hogy Ő az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Hogy Ő az a „jó Pásztor, aki életét adja juhaiért.” Akinek más juhait és eltévedt bárányait is vannak, akiket mind ide kell vezetnie, hogy egy akol és egy Pásztor legyen.

Amikor a jó Pásztor gondoskodó szeretetével bejárta Galilea városait és falvait, látta a tömeget, mint pásztor nélküli juhokat. Akkor hangzott el a keresztyénség történetében állandóan visszhangzó mondása: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés” kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratásba.”

Micsoda óriási probléma már a kezdet kezdetén az aratáshoz szükséges kevés arató munkás. Nem az elkeseredés, nem a reménytelenség, hanem az Atya akarata lehetetlennek tűnő megvalósítása mondatja vele e szavakat.

Mindig kevés volt az aratáshoz szükséges munkás, de ez nem akadályozta meg az aratás folyamatát sohasem. Mindig volt annyi, hogy az arató munkások mindenüvé eljutottak, ahol aratnivaló munka volt. Így lett Krisztus egyháza világegyház!

Minden korban siránkozunk azért, hogy kevés az aratáshoz szük-

séges munkás, a pap, a szerzetes, a szerzetesnő. Miért? Mert keveset imádkozunk ilyen hivatásokért, az ilyen hivatásúak hősiességéért, mindhalálig tartó hűségükért. Mindszenty bíboros mondotta: ha van 1 millió imádkozó magyar, akkor én nem féltetem Magyarországot, nem féltetem az Egyházamat. A problémákat tapasztalva, félek, hogy nincs 1 millió imádkozó magyar.

Mások az aratás Urát okolják, hogy miért nem küld több munkást az aratásba. Egy idős, bölcs hívő mondta nékem még korábban, az Úr-isten annyi munkást küld, amennyire szüksége van e népnek, amennyit megérdemel e nép.

Egyes vélemények szerint: a papi, szerzetesi hivatások aránya a mai fiatalokhoz viszonyítva, ma sem rosszabb, mint korábban volt.

Tagadhatatlan, kapcsolat van a kevés hivatás és a demográfiai probléma között. Amikor én szerzetes lettem, Mindszenty bíboros hősi tevékenysége idején, teli voltak a szemináriumok és szerzetesházak, de a templomok is. Ma nincsenek teli, de hála Istennek mégis vannak hivatások, és ami nagyon örvendetes, hogy vannak, diakónusok, s világ kisegítők, akik fontos szerepet töltenek be népünk újra evangelizációjában.

Azután a népesedés alakulását sem szabad megrögzött pesszimizmussal nézni. Utolsó osztályom húszéves érettségi találkozásán, vannak köztük jeles emberek is, olyasmit tapasztaltam, ami több mint kellemes meglepetés volt számomra.

Az egykori 42 fős, koedukált osztályom diákjainak túlnyomó többsége megházasodott, és együttesen 104 gyermekkel dicsekedhetnek. Azóta már minden bizonyosan jelentősen többel.

Közülük, legnagyobb csodálkozásomra, az egyik tanítványomnak 10 gyermeke van.

Egy másik tanítványom nagymamájának pedig több mint 35 unokája, dédunokája van.

Ha minden húszéves érettségi találkozón ilyen összesítés születne, hazánk demográfiai helyzete valamivel jobb képet mutatna.

„Negyvenéves pedagógusi pályafutásom méltó befejezése volt a velük töltött négy esztendő. Büszke vagyok rájuk, büszkén emlegetem őket.

Az elmúlt év egy rövid szakaszában a születések száma 3,5 %-kal, a házasságkötések száma 8 %-kal nőtt. A hívők száma pedig 10 év alatt 40 %-kal. Az értelmiségiek között kedvezőek a demográfiai mutatók, míg az alacsony műveltségűek körében kedvezőtlenebbek.

A neves szívsebészt idézem:

Meggyőződésem, hogy négyöt éven belül, akárhogy rosszabbodik a világ helyzete, Magyarország népessége növekedni fog.

Ehhez, hozzáteszem: Ha imádkozunk hivatásokért, hasonlóan növekedni fog a hivatások száma is!

Amen.

F. F.